

Og så til hr. Aage Brusgaard om de boringer, der lukker. Det er rigtigt, at der er også mange af dem, der lukker på grund af forureningen fra byerne. Det er vi helt enige i. I forbindelse med pesticidafgiften fik vi taget initiativ til at få lavet en vandfond. Den er nu kommet op på cirka 70 mio. kr. Den skal netop gå på at holde liv i den decentrale vandforsyning, og den skal gå på, at de steder, hvor man konstaterer, at der er overskredet grænseværdier f.eks. på en enkelt gård i en enkelt boring, kan man bore dybere og bevare den decentrale vandforsyning. Jeg er helt enig i, at der er mange vandværker, der gerne vil have lukket dem, fordi de ser fortjeneste i at få lukket mange boringer, også af de private.

Det er et initiativ, Enhedslisten har taget, som Venstre stemte imod, og som netop er til stor fordel for dem, der har egne private boringer på de enkelte gårde. Det synes jeg er mærkeligt, fordi det er jo netop for at sikre decentral vandforsyning på den enkelte gård, og der er mange af Venstres vælgere, der vil have gavn af den fond fremover.

Sonja Albrink (CD):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til ministeren for en udmærket redegørelse og ikke mindst for, at ministeren tager de rejste problemer alvorligt, for der er jo problemer.

Det er altid en meget vanskelig afvejning mellem de hensyn, der skal tages for, at vi alle sammen får det bedst mulige ud af vores vand, for Danmark er tætbeholdt, og det stiller selvfølgelig nogle særlige krav. Mon ikke langt de fleste danskere er glade for, at vi på et meget tidligt tidspunkt havde fremsynede politikere, som i tide sikrede, at det danske landskab ikke blev ødelagt af den industrielle udvikling, men at vi stadig væk har åbne og uspolerede landskaber?

Når man bor så tæt, som vi gør, bliver vi selvfølgelig også nødt til at have nogle faste regler, som lægger rammer for, hvordan vi må bruge af vores ejendom og til hvad. Spørgsmålet er, hvor langt det officielle Danmark skal gå for at kontrollere, at reglerne bliver overholdt. Det er rart at se, at man vil tage hidtidig praksis op og overveje nøjere, om det er nødvendigt at give forvaltningsmyndigheder blankotilladelser til at gå ind på privat ejendom for at kontrollere en nok så lille eller ubetydelig regels overholdelse, mens der er andre områder, hvor man også må gå længere.

Der er selvfølgelig situationer, hvor det er nødvendigt, at offentlige myndigheder kan gå ind på privat ejendom for at kontrollere en regels overholdelse, men det er ikke nødvendigt i alle tilfælde. Derfor er jeg meget godt tilfreds med, at justitsministeren vil lave en mere finmasket vurdering af de love, hvor der gives mulighed for en sådan gennemhulning af grundlovens bestemmelse om boligens ukrænkelighed.

Myndighedernes adgang uden retskendelse kommer i flere udgaver. Enten kan myndighedernes adgang være indeholdt i en eller anden forbuds- eller påbudslov, og så kan den enkelte person eller virksomhed ikke stille noget som helst op – så har man ingen valgfrihed – eller også kan myndighedernes adgang i princippet være accepteret af borgeren selv for eksempel som en betingelse for at opnå en eller anden tilladelse. Efter min mening kan det ikke kaldes helt frivilligt, men nærmer sig mere frivillig tvang.

Jeg synes, at Folketinget skal vurdere nøjere, hver gang vi ser en lov eller ændringslov, som indeholder ordene adgang uden retskendelse. Det er først og fremmest os, der skal sikre, at grundlovens ord ikke bliver udhulet helt, men det bedste er selvfølgelig, hvis overvejelserne allerede er gjort før fremsættelsen.

Det står efter min mening ikke bedre til med situationen efter grundlovens paragraf 73 – vel nærmest værre – og her er der ikke engang udsigt til, at regeringen har i sinde at gøre noget reelt ved sagen. Ejendomsretten er ukrænkelig – punktum! Sådan hedder det som bekendt i Danmarks Riges Grundlov, men det ser efterhånden ud til, at det i høj grad er en sandhed med modifikationer.

Det er da klart, at der indimellem er brug for, at vi i et tætbeholdt land som Danmark er nødt til at lægge restriktion på, hvad en ejer af en ejendom kan gøre på sin grund, men alle indskrænkningerne skal som andre forvaltningsakter naturligvis være velbegrundede og velafvejede i forhold til hinanden. Det kan ikke nytte noget, at der på en og samme ejendom skal varetages flere forskellige og modstridende formål.

Er det rimeligt eller ej, at der på et areal lige ved siden af en fredet højmosse, som er afhængig af en konstant og høj vandstand, udlægges et vandindvindingsområde? Mindst et af de to formål kan simpelt hen ikke opfyldes. Det er jo udtryk for, at selv ikke planlægningsmyndig-